

Azərbaycan Respublikası adından

**Azərbaycan Respublikası
Ali Məhkəməsinin İnzibati Kollegiyası**

“İnzibati icraat haqqında” Azərbaycan Respublikası Qanununun 2.0.2, 57 və 59-cu maddələrinin tətbiqi zamanı inzibati aktın formasına dair

Q Ə R A R D A D

01/2025

Bakı şəhəri

13 mart 2025-ci il

Azərbaycan Respublikasının Ali Məhkəməsinin İnzibati Kollegiyası

Məmmədov Xəqani Səyyad oğlunun sədrliyi ilə,
Rəsulbəyova Nigar İmran qızı,
Quliyev Zakir Müslüm oğlu,
Nəbizadə Rahib Sahib oğlu,
Bədəlov Kəmaləddin Nureddin oğlu,
Kərimov Səyyad Əli oğlu,
Hüseyn Aida Əli qızı,
Vəliyev Sərvər Yaqub oğlundan ibarət tərkibdə,

İddiaçı "Milla Dairy" Məhdud Məsuliyyətli Cəmiyyətinin cavabdeh Azərbaycan Respublikası Dövlət Gömrük Komitəsi Bakı Baş Gömrük İdarəsinə qarşı "gömrük ödənişlərinin geri qaytarılması barədə rəy verilməsi" tələbinə dair inzibati iş üzrə mübahisəli hüquqi məsələyə dair hüququn tətbiqi üzrə məhkəmə təcrübəsinin vahidliyinin təmin edilməsi məsələsinə baxaraq aşağıdakı qərardadı qəbul etdi.

I. Mübahisəli hüquqi məsələnin məzmunu

1. Azərbaycan Respublikası Dövlət Gömrük Komitəsinin 1000/331 nömrəli 18 noyabr 2019-cu il tarixli "Bakı Baş Gömrük İdarəsində auditin aparılması haqqında" sərəncamı ilə Komitənin Bakı Baş Gömrük İdarəsinin 01 yanvar 2016-cı il tarixdən 01 yanvar 2019-cu il tarixədək olan fəaliyyətinin audit olunması qərara alınmış, nəticələrinə dair akt tərtib edilmişdir.

2. Cavabdeh Dövlət Gömrük Komitəsi Bakı Baş Gömrük İdarəsi iddiaçı "AZ PF CO LTD" MMC-yə (sonradan "AZ PF CO LTD" MMC-in adı dəyişdirilərək "Milla Dairy" Məhdud Məsuliyyətli Cəmiyyəti olmuşdur) 22 sentyabr 2020-ci il tarixli məktub göndərərək bildirilmişdir ki, aparılmış araşdırma zamanı "AZ PF CO LTD" MMC-nin ünvanına 2017-2018-ci illərdə Rusiya Federasiyasından idxal olunan mallara tərtib edilmiş bir sıra gömrük bəyannamələrində, Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 27 iyul 2010-cu il tarixli, 1046 nömrəli Sərəncamı ilə təsdiqlənmiş "Müstəqil Dövlətlər Birliyində malların mənşə ölkəsini təyin edilməsi qaydaları haqqında" Sazişin tələblərinin pozulması halı aşkar edilmiş və nəticədə həmin gömrük bəyannaməsində ticarət edən ölkə Türkiyə Respublikası olmasına baxmayaraq, gömrük bəyannamələrinin gömrük rəsmiləşdirilməsi idxal gömrük rüsumu tutulmadan həyata keçirilmişdir. Qeyd edilən gömrük bəyannamələri üzrə gömrük yığımları 100.00 manat, 170139.00 manat idxal rüsumu, 30643.00 manat əlavə dəyər vergisi, 73279.00 manat dəbbə pulu olmaqla ümumilikdə 274161.00 manat gömrük borcunun tam şəkildə qısa zaman ərzində dövlət büdcəsinə ödənilməsi xahiş olunur.

3. Cavabdeh "AZ FP CO LTD" MMC-yə (hazırda "Milla Dairy" MMC) "Gömrük borcunun ödənilməsinə dair" 1400-012/00424/007198 nömrəli, 12 yanvar 2021-ci il tarixli bildiriş göndərilərək, "AZ FP CO LTD" MMC-nin 12 yanvar 2021-ci il tarixinə ümumilikdə 274161.00 manat borcu olması göstərilmişdir.

4. Cavabdeh tərəfindən iddiaçıya daha sonra 22 yanvar 2021-ci il tarixli məktub göndərilərək "AZ FP CO LTD" MMC-nin adından 2017-2018-ci illərdə tərtib edilmiş sözügedən gömrük bəyannamələri üzrə 100.00 manat gömrük yığımları, 170139.00 manat idxal rüsumu, 30643.00 manat əlavə dəyər vergisi və 73279.00 manat dəbbə pulu olmaqla ümumilikdə 274161.00 manat gömrük borcunun tam şəkildə qısa zaman ərzində dövlət büdcəsinə ödənilməsi tələb olunmuşdur.

5. İddiaçı ödənişlərlə bağlı cavabdehə 18.01.2021 və 19.02.2021-ci il tarixlərdə müraciət etmiş, 02.12.2022-ci ildə 170.138, 78 manat, 30.642,98 manat, 73.278,76 manat və 100 manat məbləğdə ödənişlər həyata keçirmişdir.

6. İddiaçı cavabdehə qarşı iddia ərizəsi, daha sonra isə iddiaçı iddia tələbinin dəqiqləşdirilməsi barədə ərizə ilə məhkəməyə müraciət edərək Bakı Baş Gömrük İdarəsinin 22 sentyabr 2020-ci il tarixli 1400-012/004-24/007198 sayılı məktubunda və eyni nömrəli 12 yanvar 2021-ci il tarixli bildirişində qeyd edilən, gömrük bəyannamələri üzrə gömrük yığımları 100 AZN, 170139 AZN idxal rüsumu, 30643 AZN ƏDV və 73279 AZN dəbbə pulu, ümumilikdə 274161 AZN məbləğdə alınan qanunsuz ödənişlərin qaytarılması barədə rəyin verilməsi öhdəliyinin cavabdehə həvalə edilməsi barədə qərar qəbul edilməsini xahiş etmişdir.

7. Bakı İnzibati Məhkəməsinin 2-1(112)-1480/2024 sayılı, 30 aprel 2024-cü il tarixli qərarı ilə iddia tələbi təmin edilmiş, Bakı Apellyasiya Məhkəməsinin İnzibati Kollegiyasının 16 oktyabr 2024-cü il tarixli, 2-1(103)-3075/2024 nömrəli qərarı ilə cavabdehin apellyasiya şikayəti təmin edilməmiş, qərar dəyişdirilmədən saxlanılmışdır.

8. Məhkəmələr iddianın təmin edilməsinə dair mövqelərini onunla əsaslandırıbmışlar ki, cavabdehin iddiaçıya təqdim etdiyi məktubu “İnzibati icraat haqqında” Qanunun 2.0.2-ci maddəsində təsbit edilmiş inzibati akta dair şərtləri ödəməyərək, həmin məktubda iddiaçının sözügedən gömrük borcunun məcburi qaydada tutulması ilə bağlı “İnzibati icraat haqqında” Qanunun “İnzibati icraat” adlanan IV fəslində müəyyən edilmiş inzibati icraatın başlanılması və keçirilməsi öz əksini tapmamışdır. Belə ki, iddiaçıya gömrük borcu cavabdeh inzibati orqanın yuxarı orqanı tərəfindən audit yoxlamasının nəticəsində qəbul edilmişdir. Baxmayaraq ki, maddi hüquq normalarının tələblərinə görə, gömrük auditi ümumi və xüsusi formalarda həyata keçirilməklə yanaşı, hər iki auditin aparılması barədə qərar qəbul edilməli, həmin qərarın surəti sahibkarlıq sahəsində aparılan yoxlamaların vahid məlumat reyestrində qeydiyyatda alınmalı, bu barədə çıxarış audit keçirilməmişdən əvvəl barəsində gömrük auditi aparılacaq şəxsə təqdim olunmalı, gömrük auditi və onun nəticələrinin rəsmiləşdirilməsi “Sahibkarlıq sahəsində aparılan yoxlamaların tənzimlənməsi və sahibkarların maraqlarının müdafiəsi haqqında” Qanuna uyğun həyata keçirilməli idi. Cavabdehin təqdim etdiyi gömrük auditi barədə qərar isə Bakı Baş Gömrük İdarəsinin fəaliyyəti ilə bağlı audit olmuş, konkret olaraq iddiaçı barəsində aparılmamış, cavabdeh iddiaçıya gömrük borcunun hesablanması üçün əsas olan sənədləri, o cümlədən borcun hesablanmasına dair qərarını birinci instansiya məhkəməsinə təqdim edə bilmədiyi kimi apellyasiya instansiyası məhkəməsinə də təqdim edə bilməmişdir.

9. Kassasiya icraatı zamanı mübahisəli hüquqi məsələyə dair kassasiya instansiyası məhkəməsinin əvvəlki qərarlarında müəyyən etdiyi hüquqi mövqedən fərqli yanaşma tətbiq edilməli müəyyən olunduğundan hazırkı işə baxan məhkəmə tərkibi hüququn tətbiqi üzrə məhkəmə təcrübəsinin vahidliyinin təmin edilməsi məqsədilə Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin sədrinə təqdimatla müraciət etmişdir.

10. Təqdimatın dəlillərinə görə, gömrük orqanının malların idxalından sonra fiziki və hüquqi şəxslərə göndərdiyi gömrük borcunun olması barədə bildiriş və məktubun həmin şəxslər üçün öhdəlik yaratması, bildiriş və məktubun inzibati akta bərabər tutulması ilə bağlı məsələyə münasibətdə Ali Məhkəmənin İnzibati Kollegiyasının əksər işlər üzrə tətbiq etdiyi yanaşma ondan ibarətdir ki, bildiriş və məktub inzibati akt olmadığından həmin şəxslər üçün hər hansı öhdəlik yaratmır.

11. Hazırkı işə baxan məhkəmə tərkibi isə hesab etmişdir ki, işin mübahisə olunmayan hallarına görə cavabdeh əlavə gömrük ödənişləri ilə bağlı borcun yarandığına dair iddiaçıya bildiriş və məktub göndərmiş, iddiaçı cavabdeh tərəfindən ona göndərilmiş məktublara cavab vermişdir. Odur ki, iddiaçı ilə cavabdeh arasında olan yazışmalar tərəflər arasında mübahisəli məsələyə dair cavabdeh inzibati orqan tərəfindən müvafiq icraatın aparıldığını təsdiq edən hallar kimi qəbul edilməlidir. Gömrük Məcəlləsinin 48-ci maddəsinin tələbinə görə, əlavə gömrük ödənişi müəyyən etməyə dair məsələni gömrük orqanı bu barədə müvafiq qərar (inzibati akt) qəbul etməklə həll etməlidir. Hər hansı səbəbdən gömrük orqanı bu qaydada davranmayaraq, əlavə gömrük ödənişləri öhdəliyi

yaradan məsələni formal baxımdan ayrıca inzibati akt qəbul etməklə deyil, rəsmi bildiriş və ya məktub vasitəsilə bildirmiş olduqda belə, həmin sənədlərin məzmunu nəzərə alınmaqla onlar inzibati akt kimi qəbul edilə bilər.

12. Odur ki, mübahisəli hüquqi məsələyə dair hüququn tətbiqi üzrə məhkəmə təcrübəsinin vahidliyinin təmin edilməsi üçün Azərbaycan Respublikası İnzibati Prosessual Məcəlləsinin (bundan sonra - İPM) 98-1-ci maddəsində nəzərdə tutulmuş hüquqi mexanizmdən istifadə olunmasına qərar verilmişdir.

II. Məhkəmənin mövqeyi

13. İşin hallarından müəyyən olunur ki, məhkəmələr iddianın təmininin əsası kimi cavabdeh inzibati orqan tərəfindən əlavə gömrük borcunun hesablanması ilə bağlı məsələyə dair lazımi inzibati icraatın aparılmamasına və bunun nəticəsində əlavə gömrük borcunun hesablanmasına dair ayrıca inzibati aktın qəbul edilməməsi halına istinad etmişlər.

14. Sözügedən məsələyə münasibətdə oxşar mövqe Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin İnzibati Kollegiyasının 2024-cü il 24 yanvar tarixli, 2-1(102)-267/2024 sayılı qərarında da əks olunmuşdur. Həmin qərarla məsələyə dair aşağıdakılar göstərilmişdir:

“25...iddianın mümkünlük şərtlərindən biri də mübahisənin inzibati hüquq münasibəti ilə bağlı olmasıdır. Başqa sözlə, inzibati orqanın mübahisə edilən hərəkəti inzibati hüquq normalarına əsaslanmalı və inzibati akt və ya inzibati hərəkət kimi fəaliyyət formalarında ifadə olunmalıdır. İPM-in 35-ci maddəsinin məzmunundan da göründüyü kimi, inzibati orqanın mübahisə edilən qərarı mütləq “İnzibati icraat haqqında” Qanunun 2.0.2-ci maddəsi anlamında inzibati akt olmalıdır, yəni həmin anlayışda sadalanan əlamətlərin hamısına eyni zamanda malik olmalıdır.

26. Lakin cavabdehin məktubu “İnzibati icraat haqqında” Qanunun 2.0.2-ci maddəsində təsbit edilmiş inzibati akta dair şərtləri ödəmədiyindən inzibati akt kimi qiymətləndirilə bilməz. Cavabdehin məktubunda iddiaçının sözügedən gömrük borcunun məcburi qaydada tutulması ilə bağlı “İnzibati icraat haqqında” Qanunun “İnzibati icraat” adlanan IV fəslində müəyyən edilmiş inzibati icraatın başlanılması və keçirilməsi əksini tapmamışdır.

...

30. Məhkəmə kollegiyası həmçinin vurğulayır ki, cavabdeh tərəfindən sözügedən məsələ ilə bağlı “İnzibati icraat haqqında” Qanunun müddəaları çərçivəsində inzibati icraat aparılmamış, inzibati akt qəbul edilməmiş, iddiaçıya qarşı mübahisə edilən pul vəsaitinin tutulmasına yönəldilmiş qanunvericiliyə uyğun hər hansı məcburedici hərəkətlər edilməmişdir.

...

32. Odur ki, məhkəmə kollegiyası hesab edir ki, cavabdeh tərəfindən sözügedən məsələ ilə bağlı “İnzibati icraat haqqında” Qanunun müddəaları çərçivəsində inzibati icraat aparılmamış, inzibati akt qəbul edilməmiş, iddiaçıya qarşı mübahisə edilən pul vəsaitinin tutulmasına yönəldilmiş qanunvericiliyə uyğun hər hansı məcburedici hərəkətlər edilməmişdir. Hazırkı iş üzrə “real və ciddi” mübahisə mövcud deyildir.

33. Hazırkı vəziyyətdə iddia tələbi mümkünlük şərtlərinə o halda cavab verə bilər ki, iddiaçının mübahisələndirdiyi məsələlər onun üçün hüquqi nəticə yaratmış olsun. Başqa sözlə, iddiaçı onun barəsində gömrük borcunun olmasını müəyyən edən inzibati aktı mübahisələndirə bilər və bu halda, məhkəmə icraatı çərçivəsində iddiaçıya hesablanmış gömrük borcunun tətbiq edilməsinin hüquqi əsaslarına qiymət veriləcəkdir. Lakin hazırkı halda, iddiaçı Gömrük Məcəlləsinin tələblərinə uyğun aparılmış inzibati icraatın nəticəsində qəbul edilmiş gömrük borcunun olmasına dair hər hansı qərarı mübahisələndirmir. Cavabdeh tərəfindən iddiaçı barəsində hər hansı əlverişsiz inzibati akt qəbul edilməmişdir”.

15. Kollegiya hesab edir ki, sözügedən hüquqi mövqeyə yenidən baxmaq, başqa sözlə, hüququn tətbiqi üzrə təcrübənin vahidliyini təmin edən əvvəlki hüquqi mövqeləri inkişaf etdirən fərqli yanaşmanı tətbiq etmək zərurəti yaranmışdır.

16. "İnzibati icraat haqqında" Qanunda təsbit edilmiş inzibati icraatın anlayışına görə, inzibati icraat fiziki və ya hüquqi şəxslərin müraciəti əsasında və ya inzibati orqanların öz təşəbbüsü ilə inzibati aktın qəbul edilməsi, icra olunması, dəyişdirilməsi və ya ləğv edilməsi, habelə inzibati şikayətlərə baxılması üzrə müvafiq inzibati orqanlar tərəfindən bu Qanunla müəyyən olunmuş prosedur qaydalar daxilində həyata keçirilən fəaliyyətdir.

17. İnzibati icraat institutu dövlət orqanlarının və ya hakimiyyət səlahiyyətlərini həyata keçirən şəxslərin idarəçilik fəaliyyəti ilə bağlı istifadə etdiyi üsul və qaydaların konstitusion prinsiplərə əsaslanmasını, hüquqi dövlətin tələblərinə, ədalət və mütənəsiblik meyarlarına cavab verməli olmasını, maraqlı şəxslərin mənafeələrinin nəzərə alınmasını tələb edir. Bu çərçivədə şəxs dövlət orqanları tərəfindən idarəçilik fəaliyyəti ilə bağlı qəbul edilmiş qərarların və dövlət orqanlarının hərəkətlərinin (hərəkətsizliyinin) əsaslılığını və qanuniliyini öz hüquq və mənafeləri baxımından qiymətləndirmək, eləcə də onları inzibati və ya məhkəmə qaydasında mübahisələndirmək hüququna malikdir.

18. Bununla belə nəzərə alınmalıdır ki, inzibati icraatın həyata keçirilməsi üçün qaydaların hamısının qanunverici tərəfindən müəyyən edilməsi qeyri-mümkündür. İctimai münasibətlərin inkişafı və dəyişkənliyi nöqtəyi-nəzərindən, şəxs-dövlət münasibətləri müstəvisində baş verəcək bütün halların qabaqcadan öngörülmasının və tənzimlənməsinin mümkünsüz olması səbəbindən, ortaya çıxmış yeni bir vəziyyətdə və ya hüquqi böhran zamanı inzibati orqanların hərəkət qaydalarının müəyyən edilməsi həmin inzibati orqanların səlahiyyətindədir ki, bu zaman onların «hərəkət zolağını» hüquqi dövlətin ümumi prinsipləri müəyyən edir. Bu prinsiplər arasında qanunçuluq və onun əsas elementlərindən olan hüquqi müəyyənlik prinsipi xüsusi rol oynayır və onlar bütün icraat boyu birbaşa təmin edilməlidirlər (*"Vergi ödəyicilərinin 2017-ci ilin 1 yanvar tarixinə mövcud olan vergi borclarının tənzimlənməsi haqqında" Azərbaycan Respublikasının 2016-cı il 30 dekabr tarixli 474VQ №-li Qanununun tətbiqi ilə bağlı vergi ödəyicilərinin şəxsi hesab vərəqələrində əməliyyatların edilməsinə dair" Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin İnzibati Kollegiyasının 13 avqust 2020-ci il tarixli Qərarı – 17-ci bənd*)

19. Beləliklə, inzibati orqanların şəxslərlə münasibətləri inzibati icraat institutu ilə tənzimlənir və bu hüquqi tənzimləmədən kənarda hərəkət etmələrinə və tədbir görmələrinə yol verilmir. Bu baxımdan, inzibati orqandan legitim gözlənti həm də ondan ibarətdir ki, baxılan məsələyə münasibətdə əsas prinsiplərə riayət etməklə lazımi qaydada icraat aparılmalı və icraatın nəticəsi qanunvericilik bunu tələb etdiyi təqdirdə, müvafiq qaydada qəbul edilmiş yazılı inzibati aktın çıxarılması ilə nəticələnməlidir.

20. Lazımi qaydada icraatın aparılıb-aparılmadığı halının qiymətləndirilməsində baxılan məsələyə dair tərəflər arasında yaranmış münasibətlərin məcmusundan çıxış edilməli, bu zaman xüsusilə icraatın predmeti ilə bağlı iştirakçıların iradə ifadələrinin bildirilib-bildirilmədiyinə diqqət yetirilməlidir. Bununla yanaşı, həmçinin nəzərə alınmalıdır ki, icraatla bağlı tələblərin istənilən pozuntusu deyil, yalnız inzibati icraatın inzibati orqanın qərarına təsir edən şəkildə pozuntusu mövcud olduğu hallarda, inzibati aktın ləğv edilməsi mümkündür.

21. "İnzibati icraat haqqında" Qanunun 2.0.2-ci maddəsinə əsasən inzibati akt inzibati orqan tərəfindən ümumi (publik) hüquq sahəsinə aid olan müəyyən (konkret) məsələni nizama salmaq və ya həll etmək məqsədilə qəbul edilmiş və ünvanlandığı hüquqi və ya fiziki şəxs (şəxslər) üçün müəyyən hüquqi nəticələr yaradan qərar, sərəncam və ya digər növ hakimiyyət tədbiridir. Bu normaya görə inzibati akt hakimiyyət tədbiri olmaqla aşağıdakı əlamətləri ilə səciyyələnir - inzibati orqan tərəfindən qəbul edilməli; ümumi (publik) hüquq sahəsinə aid olan müəyyən (konkret) məsələləri nizama salmalı; ünvanlandığı hüquqi və ya fiziki şəxs (şəxslər) üçün müəyyən hüquqi nəticələr

yaratmalı; qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş formalardan birinə uyğun olmalıdır. Beləliklə, inzibati akt hüquqi nəticələr yaradır, yəni ünvanlandığı hüquqi və ya fiziki şəxsin (şəxslərin) hüquqi vəziyyətini dəyişdirir, onun üzərinə vəzifə və öhdəliklər qoyur və ya ona bu və ya digər hüququn həyata keçirilməsinə şərait yaradır, bununla da hüquq münasibətlərinin formalaşması, mövcud münasibətlərin dəyişdirilməsi və ya onlara xitam verilməsinin faktiki əsası kimi çıxış edir.

22. "İnzibati icraat haqqında" Qanunun 2.0.2-ci maddəsində inzibati akt hesab edilən hakimiyyət tədbirinin əlamətləri sadalanaraq onların dəqiq adı və siyahısı göstərilməmişdir. Bu qaydada bir tənzimləmə isə belə qənaətə gəlməyə əsas verir ki, adından asılı olmayaraq inzibati orqanın hər hansı bir rəsmi sənədi sözügedən maddədə sadalanan əlamətləri özündə ehtiva etdiyi təqdirdə inzibati akt hesab edilməlidir. Başqa sözlə, hər hansı bir sənəd inzibati akt kimi qiymətləndirilərkən onun forması ilə yanaşı məzmunu da nəzərə alınmalıdır.

23. "İnzibati icraat haqqında" Qanunun 57-ci maddəsində inzibati aktın formasına dair tələblər müəyyənləşdirilmiş, 59-cu maddəsində isə yazılı inzibati aktda əks etdirilməli olan rekvizitlər əks olunmuşdur.

24. Bir qayda olaraq inzibati aktlar yazılı formada olmalı və müəyyən edilmiş qaydalara riayət etməklə qəbul edilməlidir. İnzibati aktlara münasibətdə "yazılı forma" tələbi xüsusən inzibati orqanın iradə ifadəsinin müəyyənləşdirilməsi baxımından önəm kəsb edir. Bununla, inzibati orqanın iradəsini, yəni inzibati aktın əsaslandığı faktiki və hüquqi səbəbləri, eləcə də yaradılan hüquqi nəticələri aydınlaşdırmaq mümkün olur.

25. Qeyd edilən normaların birgə mənasını nəzərə almaqla kollegiya hesab edir ki, hər hansı səbəbdən inzibati orqan qanunvericiliyin tələb etdiyi qaydada davranmayaraq, inzibati aktın rekvizitlərini özündə əks etdirən formal baxımdan ayrıca yazılı inzibati akt qəbul etməmiş olsa belə, maraqlı şəxsə ünvanladığı rəsmi bildiriş və ya məktubda hakimiyyət tədbiri ilə bağlı iradə ifadəsi əks olunmuşdursa, həmin sənədlərin məzmunu nəzərə alınmaqla onlar inzibati akt kimi qəbul olunmalıdır. Çünki inzibati orqanın məzmun baxımından kifayət qədər aydın və anlaşılan olan, ünvanlandığı hüquqi və ya fiziki şəxslər, nizama saldığı və ya həll etdiyi məsələlər dəqiq göstərilən rəsmi məktubu və ya digər rəsmi sənədi öz məzmununa görə inzibati akt kimi qiymətləndirilə bilər.

26. Yuxarıda göstərilənlərə əsasən və İPM-in 98-1-ci maddəsini rəhbər tutaraq Azərbaycan Respublikası Ali Məhkəməsinin İnzibati Kollegiyası

QƏRARA ALDI:

1. "İnzibati icraat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 2.0.2, 57 və 59-cu maddələrinə uyğun olaraq, inzibati aktın rekvizitlərini özündə əks etdirən formal baxımdan ayrıca yazılı inzibati akt qəbul etməmiş olsa belə, hakimiyyət tədbiri ilə bağlı iradə ifadəsi kifayət qədər aydın və anlaşılan olan, ünvanlandığı hüquqi və ya fiziki şəxslər, nizama saldığı və ya həll etdiyi məsələlər dəqiq göstərilən inzibati orqanın maraqlı şəxslərə ünvanlanmış rəsmi məktubu və ya digər rəsmi sənədi inzibati akt kimi qiymətləndirilə bilər.

2. Qərardad Azərbaycan Respublikasının Ali Məhkəməsinin rəsmi internet sahifəsində və Azərbaycan Respublikasının Ali Məhkəməsinin Bülletenində dərc edilsin.

Sədrlik edən

Xəqani Məmmədov